

Република Србија
ВРХОВНИ СУД СРБИЈЕ
У 4735/07
05.03.2008. година
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд Србије у Београду, у већу састављеном од судија: мр Јадранке Ињац, председника већа, Зоје Поповић и Јелене Ивановић, чланова већа, са саветником суда Вером Маринковић, као записничарем, решавајући у управном спору по тужби тужиоца АА, против решења Министарства финансија Републике Србије, Пореска управа - Регионални центар Београд, број: 7331-413/2006 од 03.5.2007. године, у предмету принудне наплате судске таксе, у нејавној седници већа одржаној дана 05.3.2008. године, донео је

П Р Е С У Д У

Тужба СЕ ОДБИЈА.

О б р а з л о ж е њ е

Оспореним решењем одбијена је, као неоснована, жалба тужиоца изјављена против решења Министарства финансија Републике Србије - Пореске управе - Филијале ГГ, број: 433-1-634т-05-06 од 09.1.2006. године, којим решењем је тужиоцу наложено да на име редовне судске таксе уплати износ од 1.000,00 динара, на име казнене таксе од 50% износ од 500,00 динара, као и трошкове принудне наплате у износу од 200,00 динара, што укупно износи 1.700,00 динара.

У тужби поднетој овом суду тужилац оспорава законитост решења туженог органа због погрешно утврђеног чињеничног стања и погрешне примене материјалног права. Понављајући наводе жалбе, истиче да му није јасно о каквој се такси ради јер поступак није завршен а он не жели да плати таксу док поступак не буде окончан. Са изнетих разлога и ближе наведених у тужби предлаже да суд тужбу уважи и оспорено решење поништи, а тужиоца ослободи обавезе плаћања трошкова поступка.

У одговору на тужбу тужени орган је остао при разлозима датим у образложењу оспореног решења и предложио да суд тужбу одбије.

Након оцене навода тужбе, одговора на тужбу и списка предмета ове управне ствари Врховни суд Србије је нашао да је тужба неоснована.

Из списка предмета произлази да је поступајући по захтеву Општинског суда у Убу, ИПВ/И/92/04 од 14.4.2005. године, првостепени орган донео ожалбено решење јер тужилац дуговану таксу није платио у року одређеном опоменом за плаћање таксе, коју је примио дана 09.3.2005. године, због чега је тужени орган нашао да је ожалбено решење на закону засновано.

Код оваквог стања ствари, по оцени Врховног суда Србије, оспореним решењем није повређен закон на штету тужиоцу. Ово из разлога што је одредбом члана 40. Закона о судских таксама ("Службени гласник РС", бр. 53/95... 9/2002) прописано да ће надлежни орган јавних прихода по пријему обавештења од стране суда о неплаћеној судској такси донети решење којим ће таксеном обвезнику наложити плаћање дуговане судске таксе, као и износ од 50% висине те таксе на име казнене камате. Како је у проведеном поступку несумњиво утврђено да тужилац није платио судску таксу ни након протекла рока одређеног опоменом, то је основано тужени орган одбио жалбу тужиоца дајући за своју одлуку довољне, јасне и потпуне разлоге које у свему прихвата и овај суд.

Суд је ценио и захтев тужиоца да га суд ослободи обавезе плаћања трошкова поступка, па је нашао да је исти неоснован, јер тужилац уз поднету тужбу није доставио доказ о сиромашком праву.

Са изнетих разлога, Врховни суд Србије је, применом одредбе члана 41. став 2. Закона о управним споровима ("Службени лист СРЈ", бр. 46/96), одлучио као у диспозитиву пресуде.

ПРЕСУЂЕНО У ВРХОВНОМ СУДУ СРБИЈЕ У БЕОГРАДУ

дана 05.3.2008. године, У. 4735/07

Записничар, Председник већа - судија

Вера Маринковић, с.р. мр Јадранка Ињац, с.р.

За тачност отправка

Управитељ писарнице

Мирјана Војводић

ЈК